

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 166/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť PaedDr. M. U., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva, aby jej záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 142/05 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 79/07 a porušenie svojho práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 210/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PaedDr. M. U. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. septembra 2007 doručená sťažnosť PaedDr. M. U. (ďalej len „sťažovateľka“) z 10. septembra 2007, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva, aby jej záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 142/05 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 79/07 a porušenie svojho práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 210/2006.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. I. ÚS 246/07 zistil, že v rovnakej veci už sťažovateľka podala ústavnému súdu sťažnosť 1. augusta 2007, ktorú doplnila podaním doručeným ústavnému súdu 11. septembra 2007. Vzhľadom na to, že z podania sťažovateľky doručeného ústavnému súdu 28. septembra 2007 jednoznačne nevyplýva, či ide o novú sťažnosť alebo o doplnenie predchádzajúcej sťažnosti, a tieto podania nie sú v celom rozsahu identické, ústavný súd podanie sťažovateľky doručené ústavnému súdu 28. septembra 2007 posudzoval ako samostatnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

V predmetnej sťažnosti sťažovateľka okrem iného uviedla „*priebeh súdnych konaní a rozhodnutí všeobecných súdov*“ v jej právnej veci, a to od podania žaloby 2. januára 2001 (vec vedená pod sp. zn. 4 C 2/01 Okresným súdom Prievidza) do rozhodnutia najvyššieho súdu o jej dovolaní uznesením z 25. apríla 2007 sp. zn. 4 Cdo 79/07.

V sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd:

„- *preskúmal postupy a rozhodnutia odvolacieho súdu v Trenčíne – 2.-hé odvolacie konanie na návrh žalovaného zamestnávateľa vedené na KS v Trenčíne pod sp. zn. 17 Co 142/02 – 2002 – uznesenie z 3. augusta 2005*

- *mieru jeho odchýlenia sa od právneho názoru NS – SR z 28.04.2005*

- nepôvodnosť zrušenia 2.-hého rozsudku OS z 09.12.2003 (ktorý s dodržaním princípu viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu - § 226 OSP – vykonal doplnené dokazovanie a určil, že výpoveď je neplatná...)

- zmeškanie lehoty žalovaného na doplnenie dôvodov odvolania pod následkom zastavenia konania

- či zmena sudcu (a neskôr celého senátu) v konaní na KS v Trenčíne nebola nesprávna (v zm. § 221 ods. 1 písm. g OSP) a či bola uskutočnená podľa §-u 51 ods. 7 a nasl. Zákona 757/2004

- skontroloval zlučiteľnosť interpretácie a aplikácie práva odvolacím súdom a medzinárodnými zmluvami, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom

- či vyvedené právne závery odvolacieho súdu nie sú zjavne nedôvodné alebo arbitrárne

- či trvanie na počiatku jednoduch. pracovnoprávneho sporu viac ako 6 rokov je v súlade s čl. 6 Dohovoru – s právom, aby vec bola prejednaná v primeranej lehote

- posúdil ústavnosť konania, resp. rozhodovania odvolacieho súdu v tomto konaní (na návrh žalovaného)

- či KS v Trenčíne chránil zákonnosť a ústavnosť

- či v konaní pred súdom nedošlo k porušeniu základných práv a práv hmotného charakteru sťažovateľky v spojení s porušením ústavnoprocených princípov postupu vyplývajúcich čl. 46 až 48 ústavy a svojím rozhodnutím

- vyslovil, že právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu boli porušené základné práva alebo ľudské práva ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodných zmluv, ktoré SR...a

- priznal sťažovateľke primerané finančné zadostučinenie (odôvodnenie v prílohe).“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Ústavný súd prikazuje Krajskému súdu v Trenčíne, aby vyslovil, že dovolanie (4Cdo79/07) Paed.Dr. M. U. vo veci vedenej na KS v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/210/2006 je prípustné

2. *Ústavný súd Slovenskej republiky ruší rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 4Cdo79/2007 zo dňa 25.04.2007*

3. *Ústavný súd SR prikazuje Najvyššiemu súdu SR konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne prejednaná a rozhodnutá v zmysle jeho rozsudku z 28.04.2005 (č.k. 1Cdo224/04)*

4. *Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co142/05 porušil právo Paed.Dr. M. U. na spravodlivé súdne konanie a aby jej vec prejednala v primeranej lehote nezávisím a nestaraným súdom, zaručené v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*

5. *Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co210/06 porušil právo Paed.Dr. M. U. na účinný opravný prostriedok, zaručené v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*

6. *Ústavný súd SR priznáva Paed.Dr. M. U. primerané finančné zadostučinenie v sume 500 000,- Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Trenčíne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu*

7. *Ústavný súd SR zakazuje Krajskému súdu v Trenčíne pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd Paed.Dr. M. U.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. I. ÚS 246/07 zistil, že skoršia sťažnosť sťažovateľky doručená ústavnému súdu 1. augusta 2007 a doplnená podaním z 11. septembra 2007, ktorej obsahom bolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom najvyššieho súdu v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 79/07, ako aj jeho uznesením sp. zn. 4 Cdo 79/07 z 25. apríla 2007 a postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 17 Co 142/05 a sp. zn. 17 Co 210/2006, bola odmietnutá uznesením č. k. I. ÚS 246/07-25 z 5. decembra 2007, a to vo vzťahu k namietanému postupu najvyššieho súdu ako zjavne neopodstatnená a v časti týkajúcej sa postupu krajského súdu v uvedených konaniach pre nedostatok právomoci ústavného súdu a tiež ako podaná oneskorene.

Vzhľadom na skutočnosť, že o namietanom porušení sťažovateľkou označených práv ústavný súd už rozhodol uznesením č. k. I. ÚS 246/07-25 z 5. decembra 2007, ako aj na skutočnosť, že sťažovateľka sa opätovne domáha preskúmania tých istých základných práv v tých istých konaniach a vo vzťahu k tým istým ňou označeným porušovateľom (body 1., 2. a 4. až 7. petitu posudzovanej sťažnosti sú obsahovo totožné s petitom skoršej

sťažnosti), pričom v sťažnosti sťažovateľka neuvádza nove skutočnosti, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Sťažovateľka v 3. bode petitu sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu súdu *„konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne prejednaná a rozhodnutá v zmysle jeho rozsudku z 28.04.2005 (č.k. 1Cdo224/04)“*.

K tomuto návrhu sťažovateľky na rozhodnutie ústavný súd konštatuje, že ústava (a ani iné všeobecne záväzné právne predpisy) neobsahuje ustanovenia, ktoré by oprávňovali ústavný súd uložiť sťažovateľkou požadovanú povinnosť všeobecnému súdu, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto jej časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami a návrhmi, ktoré sťažovateľka v sťažnosti nastolila.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2008